

- 5) Czy publikacja do celów cytowania zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE nie ma miejsca, jeżeli cytowane utwory tekstowe lub ich fragmenty nie są w nierozdzielny sposób włączone w nowy tekst – przykładowo poprzez wstawki lub przypisy, lecz udostępnione publicznie w Internecie za pomocą linku jako pliki PDF, które można pobrać obok nowego tekstu?
- 6) Czy odpowiadając na pytanie, kiedy utwór w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE został już prawnie podany do publicznej wiadomości, należy oprzeć się na tym, czy utwór w swojej konkretnej postaci został już wcześniej opublikowany za zgodą autora?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2017 r. – Milkias Addis/Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-517/17)

(2017/C 392/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milkias Addis

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie (w niniejszej sprawie: Niemcy) w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ⁽¹⁾ lub poprzedzającego uregulowania zawartego w art. 25 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2005/85/WE ⁽²⁾ odrzuciło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na nadanie statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim (w niniejszej sprawie: Włochy), jeżeli konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe osób uznanych za uchodźców w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony międzynarodowej (w niniejszej sprawie: Włochy), nie spełnia wymogów z art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, chociaż jeszcze nie narusza art. 4 karty prawa podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 2) W razie udzielania odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy dotyczy to także sytuacji, w której osoby uznane za uchodźców w państwie członkowskim nadania im tego statusu (w niniejszej sprawie: Włochy):
 - a) nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże pod tym względem nie są traktowane inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego?
 - b) co prawda uzyskują prawa wynikające z art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE, jednakże faktycznie mają utrudniony dostęp do związanych z nimi świadczeń lub też do takich świadczeń z sieci rodzinnych lub z sieci społeczeństwa obywatelskiego, które zastępują lub uzupełniają świadczenia państwowe?

- 3) Czy art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2013/32/UE lub poprzedzające uregulowanie zawarte w art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2005/85/WE stoją na przeszkodzie stosowaniu krajowego przepisu, zgodnie z którym brak przesłuchania wnioskodawcy w wypadku odrzucenia wniosku o udzielenie azylu przez organ rozstrzygający z uwagi na jego niedopuszczalność w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE lub poprzedzającego uregulowania zawartego w art. 25 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2005/85/WE nie prowadzi do uchylecia tej decyzji z uwagi na brak przesłuchania, jeżeli wnioskodawca ma okazję przedstawić w postępowaniu odwoławczym wszelkie okoliczności przemawiające przeciwko decyzji o odrzuceniu, a w danej sprawie także przy uwzględnieniu tych argumentów nie można wydać innego rozstrzygnięcia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 6).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. 2005, L 326, s. 13).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 28 sierpnia 2017 r. – Stefan Rudigier**

(Sprawa C-518/17)

(2017/C 392/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Stefan Rudigier

Uczestnik: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego ma zastosowanie również w przypadku udzielenia zamówienia publicznego na usługi zgodnie z art. 5 ust. 1 zdanie drugie tego rozporządzenia w zakresie autobusowego transportu pasażerskiego na podstawie procedur przewidzianych w dyrektywach w sprawie zamówień publicznych (dyrektywa 2004/17/WE lub 2004/18/WE)?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy naruszenie zobowiązania do opublikowania, najpóźniej rok przed rozpoczęciem procedury przetargowej, informacji zawartych w art. 7 ust. 2 lit. a)-c) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 prowadzi do tego, że ogłoszenie o przetargu – dokonane bez takiej publikacji rok przed rozpoczęciem procedury, lecz zgodnie z art. 5 ust. 1 zdanie drugie tego rozporządzenia w postępowaniu na podstawie dyrektyw w sprawie zamówień publicznych – należy uznać za niezgodne z prawem?